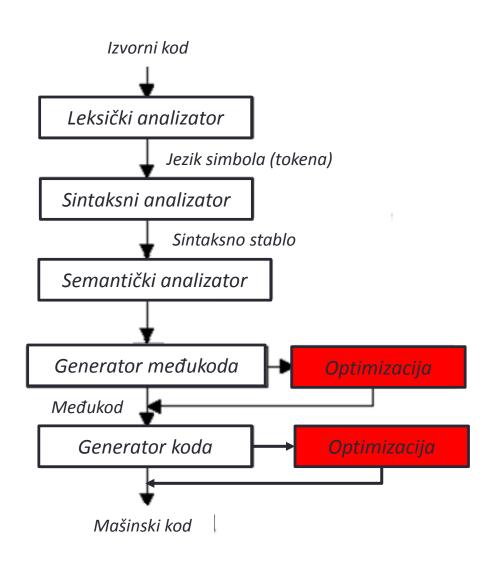
PROGRAMSI PREVODIOCI - Optimizacija koda -

Struktura kompilatora

Osnovna (peephole) optimizacija

- Strategija generisanja koda naredba za naredbom često daje ciljni kod programa koji sadrži redundatne naredbe i neoptimalne konstrukcije.
- U okviru peephole optimizacije cilj je da se popravi kod jednosatavnim transformacijama koje se
 - izvršavaju nad kratkom sekvencom naredbi
 - brzo izvode
- Funkcionalnost koda ne sme da nude narušena.

Osnovne transformacije

- Elininisanje redundantnih naredbi.
- Optimizacija toka programa
- Algebarska uprošćenja
- Korišćenje mašinskih idioma

Eliminisanje redundantnih naredbi

Eliminisanje STORE-LOAD parova:

Često se rezultat jedne operacije odmah koristi u narednoj. Kao posledica primene formalnih algoritama za prevođenje (naredba po naredba), u takvim slučajevima se generišu parovi naredbi:

> Store tk Load tk

Ovakav skup naredbi se prosto izostavlja (eliminiše).

Eliminacija se ne vrši ako je druga (Load) instrukcija obeležena (postoji skok na tu instrukciju iz drugih delova koda.

Store tk

Lab1: Load tk

Eliminisanje redundantnih naredbi

Eliminisanje STORE-LOAD parova – Primer:

Naredba

a=b*c+d

medjukod

t1:=b*c Load b

t2 := t1 + d

a := t2

izlazni kod

 $Mul\ c$

Store t1

Load tl

Add d

Store t2

Load t2

Store a

optimalan kod

Load b

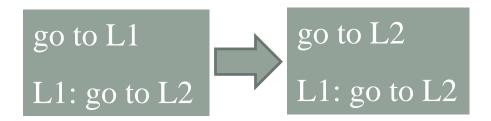
 $Mul\ c$

Addd

Store a

Optimizacija toka

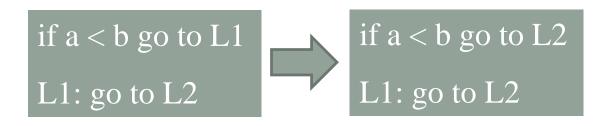
- U toku generisanja međukoda (ili izlaynog koda) često se javljaju skokovi na skokove
 - Bezuslovni skok na bezuslovni,
 - Uslovni skok na bezuslovni,
 - Bezuslovni skok na uslovni
- 1. Transformacija bezuslovnog skoka na bezuslovni:

Ako posle ove transformacije nema skokova na naredbu označenu sa L1: onda se ona može zameniti neoznačenom naredbom, a nekad i potpuno eliminisati.

Optimizacija toka

2. Transformacija uslovnog skoka na bezuslovni:

Optimizacija toka

3. Transformacija bezuslovnog skoka na uslovni:

```
go to L1
...
L1: if a < b go to L2
go to L3
...
L3:
...
L2:
```

Broj naredbi je ostao isti ali je drugi slučaj efikasniji:

- U prvom slučaju se uvek izvršava goto i if ,
- U drugom se uvek izvršava if, a go to samo kada navedeni uslov nije ispunjen

Nedosegljiv kod

- Eliminišu se naredbe koje se u određenom kontekstu neće nikada izvršiti.
 - Npr. naredba iza naredbe bezuslovnog skoka, iza return naredbe,... se nikada neće izvršitii.

Primer nedosegljivog koda u C-u:

```
# define debug 0
if (debug) {
//Stampanje poruke o gresci
}
```

Nedosegljiv kod

Međukod ove naredbe (bez obrade pretprocesorskih diretiva) bio bi:

```
if debug = 1 go to L1
go to L2
L1: print(...
L2:
```

Posle eliminisanja GOTO na GOTO ova sekvenca dobija oblik:

```
if debug ! = 1 go to L2
print(...
L2:
```

Nedosegljiv kod

Posle obrade pretprocesorskih direktiva pa nakon navedenih transformacija dobija se:

```
if 0 ! = 1 go to L2
print(...
L2:
```

Kako je uslov if naredbe uvek ispunjen uslovna naredba može biti zamenjena bezuslovnom naredbom go to L2, pa se i sekvenca naredbi za štampanje poruke u ovom slučaju može potpuno eliminisati jer će biti nedosegljiva.

Algebarska uprošćenja

- 1. Eliminacija operacija sa neutralnim elementom
 - Sledeće naredbe mogu biti potpuno eliminisane:

$$X = X + 0$$

$$X = X * 1$$

Uprošćenja:

$$X = Y + 0$$
 zamenjuje se sa $X = Y$

$$X = Y * 1$$
 zamenjuje se sa $X = Y$

Algebarska uprošćenja

- 2. <u>Direktna redukcija</u> složene operacije se zamenjuju jednostavnijim koje se brže izvršavaju.
- Stepenovanje je moguće zameniti višestrukim množenjem X² = X*X
- Množenje i deljenje stepenom dvojke može se zameniti šift operacijma.
- Deljenje realnom konstantnom može se zameniti množenjem recipročnom vrednošću.

Korišćenje mašinskih idioma

- Ovo je mašinski zavisna transformacija u kojoj se koriste prednosti i specifičnosti asemblerskog jezika ciljne mašine.
- Npr. neki asemblerski jezici imaju mogućnost izvršavanja auto-inkrementa ili auto-dekrementa nekog operanda pre ili posle izvršenja neke instrukcije.
 - U 8086 asembleru loop instrukcija dekrementira sadržaj registra cx

Dodatna optimizacija (mašinski nezavisna)

```
void quiksort (m,n)
int m,n;
int i,j;
int v, x;
if (n \le m) return;
/* deo koji optimizujemo pocinje ovde */
i = m-1; j = n; v = a[n];
while ( j ) {
do i = i + 1; while (a[i] < v);
do j = j - 1; while (a[j] > v);
if (i \ge j) break;
x = a[i]; a[i] = a[j]; a[j] = x;
x = a[i]; a[i] = a[n]; a[n] = x;
/* Kraj dela koda koji nas interesuje */
quiksort (m,j-1); quiksort (i+1, n);
```

Kod za QUIKSORT algoritam

Troadresni kod za analizirani deo programa

```
(1)
       i := m - 1
(2)
    i := n
    t1 := 4 * \overline{n}
(3)
(4)
    v := a[t1]
(5)
    i = i + 1
(6) t2 := 4*i
(7)
       t3 := a [t2]
(8)
       if t3 < v go to (5)
(9) j := j - 1
(10)
      t4 := 4 * i
(11)
       t5 := a [t4]
(12)
       if t5 > v go to (9)
(13)
       if i \le j go to (23)
\overline{(14)}
       t6 := 4 * i
(15)
       x := a [t6]
```

```
(16)
      t7 := 4 * i
(17)
     t8 := 4 * i
(18)
     t9 := a [t8]
(19) a[t7] := t9
(20)
      t10 := 4 * j
     a[t10] := x
(21)
     go to (5)
(22)
      t11 := 4 * i
(23)
(24)
     x := a [t11]
      t12 := 4 * i
(25)
     t13 := 4 * n
(26)
      t14 := a [t13]
(27)
(28)
      a [t12] := t14
(29)
     t15 := 4 * n
(30)
       a[t15] := x
```

1. Korak: Kreiranje grafa toka upravljanja (*Control-flaw graph - CFG*)

- Podeliti kod programa na blokove (čvorove grafa) pri čemu se unutrašnje naredbe bloka izvršavaju sekvencijalno (bez skokova)
 - Poslednja naredba u bloku može da bude naredba skoka
 - Prva naredba u bloku može da bude odredišna naredba skoka (naredba na koju se skače)
- Grane u grafu predstavljaju tok uptavljanja (skokove u programu)

Podela koda na blokove

- (1) i := m 1(2) j := n
- (3) t1 := 4 * n
- (4) v := a [t1]
- (5) i := i + 1
- (6) t2 := 4*i
- (7) t3 := a [t2]
- (8) if t3 < v go to (5)
- (9) j := j 1
- (10) t4 := 4 * j
- (11) t5 := a [t4]
- (12) if t5 > v go to (9)
- (13) if $i \le j$ go to (23)
- (14) t6 := 4 * i
- $(1\overline{5}) \quad \mathbf{x} := \mathbf{a} \, [\mathbf{t} \mathbf{6}]$

- (16) t7 := 4 * i
- (17) t8 := 4 * j
- (18) t9 := a [t8]
- (19) a[t7] := t9
- (20) t10 := 4 * j
- (21) a[t10] := x
- (22) go to (5)
- (23) t11 := 4 * i
- (24) x := a [t11]
- (25) t12 := 4 * i
- (26) t13 := 4 * n
- (27) t14 := a [t13]
- (28) a [t12] := t14
- (29) t15 := 4 * n
- (30) a[t15] := x

CFG za analizirani deo programa

B1

```
i := m -1

j := n

t1 := 4 * n

v := a [t1]
```

*B*2

```
i:= i + 1
t2 := 4*i
t3 := a [t2]
if t3 < v go to B2
```

B3

```
j := j -1
t4 := 4 * j
t5 := a [t4]
if t5 > v go to B3
```

B4

```
if i >= j go to B6
```

*B*5

B6

Mašinski nezavisna optimizacija

- Lokalna na nivou jednog bloka
- Globalna na nivou celog potprograma

Zajednički podizrazi na lokalnom nivou

Izraz E naziva se zajedničkim ako je pre toga već bio izračunat. Npr. u bloku B5 izračunato je t6 kao 4*i, a posle toga se ista vrednost pamti i kao t7. Isto važi i za t8 i t10. Na svim mestima gde se koristi t7 može da stoji t6, a umesto t10 može da stoji t8.

B5 pre transformacije

```
t6 := 4 * i

x := a [t6]

t7 := 4 * i

t8 := 4 * j

t9 := a [t8]

a [t7] := t9

t10 := 4 * j

a [t10] := x

go to B2
```

B5 posle transformacije

```
t6 := 4 * i

x := a [t6]

t8 := 4 * j

t9 := a [t8]

a [t6] := t9

a [t8] := x

go to B2
```

Zajednički podizrazi na lokalnom nivou

U bloku B6 izračunato je t11 kao 4*i, a posle toga se ista vrednost pamti i kao t12. Isto važi i za t13 i t15. Na svim mestima gde se koristi t12 može da stoji t11, a umesto t15 može da stoji t13.

B6 pre transformacije

```
t11 := 4 * i

x := a [t11]

t12 := 4 * i

t13 := 4 * n

t14 := a [t13]

a [t12] := t14

t15 := 4 * n

a [t15] := x
```

B6 posle transformacije

```
t11 := 4 * i

x := a [t11]

t13 := 4 * n

t14 := a [t13]

a [t11] := t14

a [t13] := x
```

Zajednički podizrazi na globalnom nivou

```
B1
i := m - 1
i := n
t1 := 4 * n
v := a [t1]
B2
i := i + 1
t2 := 4*i
t3 := a [t2]
if t3 < v go to B2
B3
j := j - 1
t4 := 4 * j
t5 := a [t4]
if t5 > v go to B3
```

Zajednički podizrazi mogu da se pronalaze i na globalnom nivou ako promenljive koje u njima učestvuju ne menjaju vrednost u međuvremenu.

```
t1 := 4 * n, t13 := 4 * n; t4 := 4 * j, t8 := 4 * j; t2 := 4 * i, t6 := 4 * i, t11 := 4 * i;
```

if $i \ge j$ go to B6

```
B5
```

```
t6 := 4 * i

x := a [t6]

t8 := 4 * j

t9 := a [t8]

a [t6] := t9

a [t8] := x

go to B2
```

*B*6

```
t11 := 4 * i

x := a [t11]

t13 := 4 * n

t14 := a [t13]

a [t11] := t14

a [t13] := x
```

B4

Zajednički podizrazi na globalnom nivou

Nakon eliminacije prethodnih zajedničkih podizraza uočavamo nove:

```
B2: t3 := a[t2], B5: x := a[t2], B6: x := a[t2].
```

B3: t5 := a[t4], B5: t9 := a[t4].

```
B4
B2
                                          if i \ge j go to B6
i := i + 1
t2 := 4*i
t3 := a [t2]
                               B5
                                                      B6
if t3 < v go to B2
                            x := a [t2]
                                                       x := a [t2]
B3
                                                       t14 := a[t1]
                            t9 := a [t4]
j := j - 1
                            a [t2] := t9
                                                       a[t2] := t14
t4 := 4 * i
                                                      a[t1] := x
                            a[t4] := x
t5 := a [t4]
                            go to B2
if t5 > v go to B3
```

Zajednički podizrazi na globalnom nivou

Kod nakon eliminacije svih zajedničkih podizraza:

```
B1
                                           B3
i := m - 1
i := n
                                          t4 := 4 * i
t1 := 4 * n
                                          t5 := a [t4]
v := a[t1]
                                          if t5 > v go to B3
B2
                                                            R4
i := i + 1
                                         if i \ge j go to B6
t2 := 4*i
t3 := a [t2]
                               B5
                                                      B6
if t3 < v go to B2
                            a[t2] := t5
                                                      t14 := a[t1]
                            a [t4] :=t3
                                                      a [t2] := t14
                            go to B2
                                                       a [t1] := 73
```

Prostiranje copy naredbe

Posle naredbe oblika f := g svuda gde se koristi f stavi g, a ova naredba eliminiše.

B5 pre transformacije

B5 posle prostiranja copy naredbe x := t3

```
x := t3
a [t2] := t5
a [t4] := t3
go to B2
```

Prostiranje copy naredbe

B6 pre transformacije

```
x := t3
t14 := a [t1]
a [t2] := t14
a [t1] := x
```

B6 posle prostiranja copy naredbe x := t3

```
x := t3
t14 := a [t1]
a [t2] := t14
a [t1] := t3
```

Eliminisanje neaktivnog koda

Neaktivne naredbe su naredbe koje se nikada neće izvršiti ili nemaju nikakav efekat na program. Takođe mogu da postoje i neaktivne (mrtve) promenljive koje se nikada ne koriste u programu. Ovakve naredbe i promenljive često nastaju kao posledica prostiranja copy naredbi. U prethodnom primeru to je bio slučaj sa naredbom x := t3 koju smo eliminisali i u bloku B5 i u bloku B6.

```
B5 posle eliminisanja naredbe x := t3
```

```
a [t2] := t5
a [t4] := t3
go to B2
```

B6 posle eliminisanja naredbe x := t3

```
t14 := a [t1]
a [t2] := t14
a [t1] := t3
```

Optimizacija petlji

- Optimizacija petlji zauzima važno mesto u optimizaciji programa.
- Vreme izvršavanja programa može se značajno smanjiti ukoliko se smanji broj naredbi unutar petlji čak i ako se pri tome poveća broj naredbi van petlje.
- Tehnike za optimizaciju petlji:
 - Pomeranje (migracija) koda (Code Motion)
 - Eliminisanje indukcionih promenljivih
 - Direktna redukcija

Pomeranje koda

 Transformacija se sastoji u tome da se iz petlje izbacuju izrazi čija se vrednost ne menja u petlji (ne zavisi od broja prolaza kroz petlju). Takvi izrazi se izbacuju van petlje tako da se izračunavaju samo jednom.

Primer:

```
while (i <= limit - 2)
Transformiše se u
t = limit - 2
while (i <= t)
```

Indukcione promenljive

• Indukcione promenljive su promenljive čija promena izaziva promenu drugih promenljivih. Vrednost jedne promenljive direktno zavisi od druge. Ove zavisnosti se mogu iskoristiti za direktnu redukciju koda.

Npr. u bloku B3 imamo j = j-1, a zatim t4 := 4*j. Ova naredba može da bude zamenjena naredbom: t4 := t4 - 4

B3 pre transformacije

```
j := j - 1

t4 := 4 * j

t5 := a [t4]

if t5 > v go to B3
```

B3 posle transformacije

$$t4 := 4 * j$$
 $t4 := t4 - 4$
 $t5 := a [t4]$

if $t5 > v$ go to B3

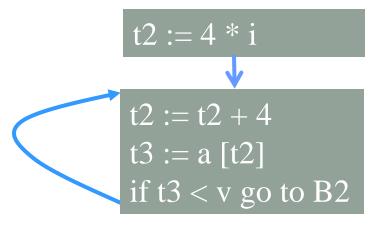
Indukcione promenljive

 Slična redukcija može da se izvršena i bloku B2 gde imamo naredbe i = i + 1, a zatim t2 := 4*i. Ova naredba može da bude zamenjena naredbom t2 := t2 + 4.

B2 pre transformacije

i := i + 1 t2 := 4*i t3 := a [t2]if t3 < v go to B2

B2 posle transformacije

Direktna redukcija

- Transformacija kojom se složenije (skuplje) naredbe zamenjuju jednostavnijim (jeftinijim) naredbama
- U našem primeru, direktna redukcija je primenjena u sprezi sa eliminisanjem indukcionih promenljivih.
 - U okviru petlji u blokovima B2 i B3, naredbe množenja t2 := 4 * i i t4 := 4 * j zamenjene su jednostavnijim naredbama oduzimanja t4 := t4 - 4 i sabiranja t2 := t2 + 4.

Konačno rešenje

```
B1
1: i := m - 1
2: j := n
                                          B3
3: t1 := 4 * n
                                          10: t4 := t4-4
4: v := a[t1]
                                          11: t5 := a [t4]
5: t2 := 4*i
                                          12: if t5 > v go to B3
6: t4 := 4*i
                                                            B4
B2
                                         13: if i >= j go to B6
7: t2 := t2+4
8: t3 := a [t2]
                               B5
                                                      B6
9: if t3 < v go to B2
                           14: a [t2] := t5
                                                      17: t14 := a[t1]
                            15: a [t4] :=t3
                                                      18: a [t2] := t14
                                                      19: a [t1] := 73
                            16: go to B2
```